

జిణ్ణర జూవది

తలేయవరిగే పూతిక కల్లూ గుత్తారే' ఎందితు మూరనెయ కాగే. తక్కణ ఎల్ల కాగ్గళూ హారిహోదవు. జానో తుంబా దుబితనాదను. అవరు రాజ్య తలుపిద కూడలే ఎల్లవూ కాగ్గళు హేళిదంతేయే నడెయితు. జానో మూరు బారియూ రాజకుమారనన్న గండాయరదింద పారు మాడిదను.

ఆదరే రాజకుమారిగే అవన విశిత్త నడెవళిగే కారణ తిలయదే తుంబా సింప్పు బందు అవన తలే కడిదుబిదువంతే ఆళ్ళే మాడిదను. ఆగ జానో దుబిదింద 'రాజకుమార నీవు నన్నన్న తప్పాగి అథి మాడికొండిద్దిరి. నాను కేవల స్వామి నిషేయింద ఈ కేలసగ్గన్న మాడబేకాయితు' ఎందు కాగ్గళు మాతనాడికొండిద్దెల్లపున్న హేళిబ్బును. కూడలే రాజకుమార, 'అయ్యో జానో నన్నన్న క్షుమిసు, క్షుమిసు. అవనన్న చింపుబిడి' ఎందు కూగుత్తిరువాగలే జానో కాలినింద తలేయవరేగే కల్లాగి కేళగేబిద్దను.

రాజకుమారిగే ఎదే ఒడెదయాయితు. అవను తుంబా దుబిదింద ఆ కల్లీన ప్రతిమేయన్న తేగేసి నన్న కోణేయ బాగిలల్లి రిసికోండను. అదన్న కండాగల్లీలు రాజకుమార సంతాపదింద 'అయ్యో దుడుకిబిట్టే జానో, నన్నన్న క్షుమిసు' ఎందు పశ్చాత్తాపపద్మత్తిద్దను.

వఫ్ గాలురుఇందవు. రాజకుమారినిగ దేళక్కే రాజనాగిద్దను ముద్దూద ఎరపు మక్కలిగే తందేయాగిద్దను. ఒందు దిన రాజన సభ్ఱ మక్కల్చురూ జానోన ప్రతిమేయు బిళి ఆటివాడుత్తిద్దరు. అల్గీగే బంద రాజ ఆ ప్రతిమేయన్న కండు, 'అయ్యో స్త్రియ జానో, నిన్నన్న మత్తే బదుకిసలు న్నొంద సాధ్యవాదరే ఎష్టు చేస్తు! ఎందు ఖాద్యార తేగిదను. తక్కణ ప్రతిమేయోళిగింద, 'సాధ్య ప్రభు. ఎమ్మ మక్కల్చురన్న నీవు త్యచిదరే నాను బదుకుత్తేను' ఎంబ స్వర కేళి బందితు. రాజన గుండిగే హారితు. ఏను? పూణిక్కియలూ ప్రియరాద తను మక్కలన్న త్యజిసువుడే ఎందు సంకషిపాయితు. ఆదరే జానో మూరు బారి తను పూణివన్న కాపాడిదుదు నేనిఁగే బంద కూడలే రాజ ద్వాధ మనిషినింద, 'ఖండిత జానో, నాను మక్కలన్న త్యజిసుత్తేనే నీను మత్తే బా' ఎంద కూడలే ప్రతిమేయోళిగింద జానో జీవంతవాగి హోరగే బందు, 'ప్రభు, మక్కలన్న ఇంట్టుకొళ్ళి, నెమ్మ సక్కుక్కే అదో బహుమాన' ఎందను నగుత్త.

రాజనిగే తుంబా సంతోషవాయితు. అప్పురల్లి తను రాణి బరుత్తిరువుదన్న కండు, రాజ కూడలే జానోనన్న మక్కలన్న బందు కపటినల్లి బట్టిట్టు జానో తన్నన్న పరిశీలించి తాను రాణియన్న పరిశీలించిదను. అవటు కోణవూ అనుమాన పడేదే, 'ఖండిత జానో బదుకబేకు. అదక్కుగి యావ త్వాగక్కు నాను సిద్ధ' ఎందాగ, రాణియూ తన్నయేయే ఆలోచిస్తేక్కు అవనిగే తుంబా సంతోషవాగి కపటిన బాగిలన్న తేగిదు, 'నోదిల్లి రాణి! నెమ్మ త్రీతియ జానో, నెమ్మ ముద్దు మక్కలు ఎల్లరూ నమ్మొందిగే ఇద్దారే' ఎందు హఫ్ దింద కూగి, అవళిగే ఎల్ల కెతేయన్న హేళిదను. నంతర అవరల్లరూ ఒకశ కాల సుఖివాగిద్దరు.

